

[KEJML](#) 23:40:29 8.1.2014

pro

[JOSEFDRUHY](#): Začínáme se točit v kruhu, nemám pocit, že by se debata někam posouvala, tak už jen stručně.

1) Pokud nastávají relativistické efekty, nelze pro dvě různé pohybující se soustavy mluvit o pojmu "současnost", ten zkrátka není definován, i o tom mluvil ten článek pana Zoevistiana. Pana Hawkinga na Spektu jsem neviděl, ani nevlastním televizor.

2) Ještě jednou chci zdůraznit, že **já vůbec nechci rozporovat pootáčení soustav jako původce jevů**. Na jednu stranu píšete: "*chyby...chyby, proč takové termíny. TR nemá chyby, má jen jiné vysvětlení: v pootáčení soustav.*" **S tím já absolutně nemám problém**. Je možné, že existuje matematický popis, který vysvětlí relativistické efekty pomocí nějakého pootáčení jakýchsi soustav. **Pan Kejm na jednu stranu říká, že nechce rozporovat pootáčení soustav, že s tím nemá problém, ale následně pak napíše, že...že „nějaké pootáčení“ „jakýchsi“ soustav, to už je méně důveryhodné.**

Mám ale problém s tím, že HDV překládá jiné výsledky ("číselné" výsledky) než OTR.

Teorie relativity tvrdí, že pokud raketan opustí Zemi, poletí rychle a vrátí se na Zemi, tak že bude mladší než pozemšťan. To prostě tvrdí současné vzorečky a je úplně jedno, jestli jsou odvozeny přes zpomalování času působením zdánlivých sil, nebo jestli je někdo odvodil tak, že si představil maličké trpaslíky, kteří drží čas na laněch a tím ho zpomalují. Zkrátka tyto vzorečky naše fyzika má a zatím je potvrzují všechny naše experimenty.

Potom přijdete vy a tyto vzorečky odvodíte jinak, pomocí pootáčení soustav. A toto by bylo naprosto v pořádku do té doby, dokud by vaše vzorečky dávaly stejné výsledky, jako ty staré ověřené. Pak řeknu "hurá, máme nový funkční pohled na fyziku, může nám přinést nové výsledky a zákonitosti". Ale pokud vaše vzorečky říkají "pozemšťan a raketan budou stejně staří", zatímco staré vzorečky říkají "pozemšťan bude starší než raketan", tak vaše vzorečky nefungují.

3) Zkusím k dilataci času ještě jeden poslední výklad, protože už nevím jak jinak to ještě pospat.

Začneme pokusem, který si může každý s nějakým kamarádem vyzkoušet a myslím, že se dá i snadno představit.

Mějme dva cyklisty na závodním okruhu, každý má svém předním kole otáčkoměr (měřící počet otáček předního kola), který oba na startu vyresetují, takže oba otáčkoměry ukazují nulu. Cyklisté společně vystartují stejnou rychlostí, dejme tomu 10 km/h. To znamená, že čísla na obou otáčkoměrech přibývají stejně rychle, nejprve se tedy na obou otáčkoměrech ukáže zároveň jednička, potom dvojka, trojka, a tak dále. Pak najednou začne cyklista číslo dva zrychlovat, tedy i jeho otáčkoměr poroste rychleji. Cyklista zrychluje dokud nedosáhne rychlosti dejme tomu 20 km/h. Tím jsme v situaci, kdy cyklistovi č. 2 rostou ujeté otáčky dvakrát rychleji než prvnímu. Zatímco první otáčkoměr poskočí třeba z 50 na 51, druhý otáčkoměr poskočí za stejnou dobu ze 70 na 72. Protože se vše koná na okruhu, tak se cyklista číslo dvě začne zezadu blížit cyklistovi číslo jedna. Místo aby ho předjížděl, začne cyklista číslo dvě přibrzďovat, tím jak brzdí, rychlost přibývání jeho otáček se zmenšuje, až dosáhne rychlosti přibývání otáček, kterou celou dobu pozoruje cyklista číslo jedna. Tedy nyní máme dva cyklisty jedoucí těsně za sebou stejnou rychlostí (10 km/h), jen cyklista číslo dvě má

kvůli své předchozí rychlosti nakrouceno více otáček. Když otáčkoměr č.1 poskočí z 120 na 121, otáčkoměr č.2 poskočí ze 180 na 181. Za chvíli pak č. 1 ukáže 122 a č.2 ukáže 182. Celkem jsem vyšli ze dvou otáčkoměrů, co rostly stejně rychle, skončili jsme u otáčkoměrů, co rostou stejně rychle, ale přesto jsou na obou různá čísla. Shodneme se alespoň na tom, že toto je pravda? Prosím odpověď bez ohledu na to, co bude dále následovat, jen abychom našli nějaký styčný bod.

Ač je tu několik rozdílů, jsme pak z jistého pohledu už jen krůček k tomu, co tvrdí relativita, jen zatímco otáčkoměr při rostoucí rychlosti zrychluje, tak čas zpomaluje. Čili raketa vystartuje a zrychluje, její čas se zpomaluje (klidně proto, že se jí pootáčí soustava). Pak raketa letí velmi rychle, takže její čas jde pomalu (má stále stejně pootočenou soustavu). Nakonec raketa brzdí, tím se čas vrací na původní tempo plynutí (soustava se pootočí do původní polohy). Pak se raketa otočí a stejný manévř zopakuje při cestě na Zemi. To znamená že na raketě po nějakou dobu běžel čas pomaleji (měla nějakou dobu konstatně pootočenou soustavu), tedy nastalo méně časových etalonů, tedy raketové hodinky se stihly posunout o méně políček než pozemské hodinky, tedy raketové hodinky ukazují méně než pozemské hodinky, ale dále už půjdou stejně rychle (Stejně jako druhý otáčkoměr se chvíli otáčel rychleji než první a proto ukazuje více otáček než první otáčkoměr, i když nadále se otáčkoměry otáčejí stejnou rychlostí).

4) Na závěr k vašemu *Už proto, že dilatace není děj ale interval...* Dilatace není interval, třeba na Wikipedii se můžete dočíst, že **dilatace času je jev, tedy nějaký úkaz, který se stane a my ho můžeme pozorovat.** Máte pravdu, měl jsem psát „dilatace je děj, který mění interval“..

PS: Omlouvám se za delší zprávu, přes stručnost slibovanou na začátku. Chytil jsem se myšlenky a chtěl jsem ji dokončit.

29.08.2015 ... tenhle pán je jeden z mála, který není zaujatý a má velmi podobné myšlení jako já.